

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716010542
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716010542.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, na hlavnom pojednávaní dňa 7.2.2017, v trestnej veci proti obž. H.. Š. K., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný H.. Š. K.Ý., X.. X.X.XXXX Y. L., trvale bytom V., N.. Č. C. Č.. XX, S. H.,

uznáva sa za vinného, ž e

ako otec syna G. K., X.. XX.XX.XXXX, študenta denného štúdia Ž. N. Y. Ž. a dcéry G. K., X.. XX.X.XXXX, študentky D. Y.. J.. V. Y. H., ku ktorým má vyživovaciú povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a určenú rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 12P/207/2011-45 zo dňa 13.2.2012 v spojení s uznesením o predbežnom opatrení Okresného súdu v Martine sp. zn. 20P/221/2012-312 zo dňa 17.1.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/28/2014 zo dňa 7.4.2014, podľa ktorého je povinný platiť výživné na syna G. po 200,- Eur mesačne od 1.1.2014 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám a na dcéru G. po 200,- Eur mesačne od 1.1.2014 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky A.. E. K., X.. XX.XX.XXXX, bytom H., J. X, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Martin 20P/221/2012-636 zo dňa 28.11.2016, právoplatným 25.1.2017, ktorým bolo výživné na G. K., X.. XX.XX.XXXX C. G. K., X.. XX.X.XXXX, znížené za obdobie od 25.7.2012 na výšku po 150,- Eur mesačne, splatné do 15. dňa mesiaca vopred, pričom túto povinnosť si vôbec neplní k rukám syna G. za obdobie od mesiaca august 2015 až doposiaľ, vrátane mesiaca január 2017 mu vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške najmenej 1.700,- Eur k rukám oprávneného G. K. a k rukám oprávnenej G. K. za obdobie od mesiaca august 2015 až doposiaľ, vrátane mesiaca januára 2017 dlh vo výške najmenej 1.700,- Eur a skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin podmienične odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Martine 3T/120/2013 zo dňa 16.6.2014, právoplatným dňa 23.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 3To 125/2014-199 zo dňa 23.10.2014 na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieničným odkladom a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, pričom v sledovanom období nebol a nie je posudzovaný ako osoba v hmotnej núdzi, nebol a nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol a nie je poberateľ žiadnych štátnych sociálnych dávok, od 6.6.2015 bol zamestnancom v spoločnosti P. R..K..S., V., A. : XXXXXXXX na pozícii V. K., so sídlom Z. P. - F. Č.. XXX/X V. s dohodnutou mesačnou mzdou 456,-Eur, kde konateľom spoločnosti podľa obchodného registra je jeho G. L.. H. Y., v dobe od 19.1.2016 do 1.4.2016 bol registrovaný ako živnostník pod obchodným menom H.. Š. K., A. : XXXXXXXX s predmetom podnikania K. C. H. R., pričom živnosť pozastavil na dobu od 1.4.2016 do 1.4.2017, podľa výpisu z obchodného registra je doposiaľ evidovaný ako konateľ a spoločník troch spoločností: W. G. J. R..K..S., A. XXXXXXXX R. R. V., N.. F. Č.. XXX/X, W. G. J. R. R..K..S., A. XXXXXXXX R. R. V., N.. F.Í. Č.. XXX/X, W. R..K..S., A. XXXXXXXX R. R. H., N.. F. Č.. XX, v mesiaci júl 2015 jednorazovo vyplatil dlžné výživné vo výške 1800,- Eur, dňa 4.10.2016 zaplatil výživné za obdobie od 08/2016 - 12/2016 na obidve deti v sumách po 1000,-Eur, v dobe od 15.2.2016 do 25.3.2016 mu bola vystavená práceneschopnosť z dôvodu nástupu na dobrovoľnú liečbu, za práceneschopnosť mu boli vyplácané nemocenské dávky vo výške 185,90,-Eur, v dobe od 16.9.2016 pracuje v R. U.-H..Y.. R..K..S., R. R. Y. V., s dohodnutou mzdou podľa pracovnej zmluvy 405,-Eur,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala dňa 27.4.2016 na tunajšom súde obžalobu na obv. H.. Š. K., X.. X.X.XXXX Y. L., pod sp. zn. 3 Pv 465/15 zo dňa 26.4.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

„ako otec syna G. K., X.. XX.XX.XXXX, študenta denného štúdia Ž. N. Y. Ž. a dcéry G. K., X.. XX.X.XXXX, študentky D. Y.. J.. V. Y. H., ku ktorým má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine a určenú uznesením o predbežnom opatrení Okresného súdu v Martine sp. zn. 20P/221/2012-312 zo dňa 17.1.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/28/2014 zo dňa 7.4.2014, podľa ktorého je povinný platiť výživné na syna G. po 200,- Eur mesačne od 1.1.2014 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k jeho rukám a na dcéru G. po 200,- Eur mesačne od 1.1.2014 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky A.. E. K., X.. XX.XX.XXXX, bytom H., J. X, pričom túto povinnosť si vôbec neplní, k rukám syna G. za obdobie od mesiaca august 2015 a doposiaľ, vrátane mesiaca máj 2016 mu vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške najmenej 2.000,-Eur k rukám oprávneného G. K. a k rukám oprávnenej A.. E. K. na dcéru G. za obdobie od mesiaca august 2015 a doposiaľ, vrátane mesiaca máj 2016, dlh vo výške najmenej 2.000,-Eur, celkovo dlhuje na bežnom výživnom na obe deti spolu najmenej 4.000,-Eur a skutku sa dopustil, hoci bol za taký čin podmienenčne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Martine 3T/120/2013 zo dňa 16.6.2014, právoplatným dňa 23.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 3To 125/2014-199 zo dňa 23.10.2014 na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienenčným odkladom a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov, pričom v sledovanom období nebol a nie je posudzovaný ako osoba v hmotnej núdzi, nebol a nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol a nie je poberateľ žiadnych štátnych sociálnych dávok, od 6.6.2015 doposiaľ je zamestnancom v R.X. P. R..K..S.. V. A. XXXXXXXX na pozícii V. K. so sídlom Z. P. - F. Č.. XXX/X V. s dohodnutou mesačnou mzdou 456,- Eur, kde konateľom spoločnosti podľa obchodného registra je jeho G. L.. H. Y., v dobe od 19.1.2016 do 1.4.2016 bol registrovaný ako živnostník pod obchodným menom H.. Š. K., A. XXXXXXXX s predmetom podnikania K. C. H. R., pričom živnosť pozastavil na dobu od 1.4.2016 do 1.4.2017, podľa výpisu z obchodného registra je doposiaľ evidovaný ako konateľ a spoločník troch spoločností: W. G. J. R..K..S.. A. XXXXXXXX R. R. V., N.. F. Č.. XXX/X, W. G. J. R. R..K..S., A. XXXXXXXX R. R. G. V., N.. F. Č.. XXX/X, W. R..K..S., A. XXXXXXXX R. R. H., N.. F. Č.. XX, v mesiaci júl 2015 jednorazovo vyplatil dlžné výživné vo výške 1.800,- Eur, v dobe od 15.2.2016 do 25.3.2016 mu bola vystavená práceneschopnosť z dôvodu nástupu na dobrovoľnú liečbu, za práceneschopnosť mu boli vyplácané nemocenské dávky vo výške 185,90,-Eur,“

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného H.. Š. K.; výsluchom svedkov A.. E. K., G. K. C. G. K.; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 3T/120/2013, 20P/221/2012, podľa § 269 Tr. por..

Obžalovaný H. Š. K. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vypovedal, že v čase rozvodu s bývalou manželkou E. K. sám dobrovoľne navrhol výšku výživného pre deti G. C. G., čo bolo po 275,-Eur mesačne na dieťa, spolu 550,-Eur. Keďže vtedy to jeho finančná situácia dovoľovala, nemal problém to platiť. V priebehu 2 rokov sa jeho finančná situácia radikálne zmenila. Narodilo sa mu 3. dieťa Š. K., ktorý má toho času 5 rokov. Keďže nestíhal platiť určenú výšku výživného, tak požiadal Okresný súd v Martine o jeho zníženie, o čom stále nie je rozhodnuté. Má nižší príjem a požičiava si peniaze, aby stíhal platiť výživné. Narodenie 3. dieťaťa, aj keby sa nezmenila finančná situácia je podľa neho dosť vážny dôvod na zmenu výšky výživného. Vie, že deti potrebujú peniaze a platiť by mohol tak 120 až 130,-Eur mesačne na každé dieťa. Aj teraz si požičal peniaze, aby časť výživného zaplatil, ale je to nereálna suma. Nikdy nemal medzi neplatením takú dlhú dobu ako teraz od septembra 2015. Aj keď platil výživné, väčšina financií sa deťom nedostala, lebo matka uvádzala, že má málo na zateplenie domu a pod.. Matka detí pracuje Y. L. a jej príjem je minimálne 3 x viac ako jeho. Spoločnosť, kde pracoval mala problém s vyplácaním mzdy. Zamestnaný je Y. V. a momentálne robí v R. F. - J. V.. Predtým pracoval Y. P., R..K..S., N.. F., V.. Teraz pracuje Y. O. U., ktorá prevádzkuje pobočku X.. Zárobok je 450,-Eur. Predchádzajúci pracovný pomer skončil dohodou. Výživné je zaplatené v zmysle predbežného opatrenia mesačne na obe deti do decembra 2015. Priebežne neplatil z dôvodu, že aj teraz si musel peniaze požičať. To, že si na výživné požičiava sa opakuje už 5 rokov, požičia si a potom spláca. Pôžičku si zobrala aj priateľka, len aby výživné zaplatil. Po rozvode pri rozdelení BSM predali spoločnú nehnuteľnosť, kde manželke vyplatil 110.000,-Eur na účet. Kúpila si v L. byt. On obdržal 70.000,-Eur. Vyplatil 30.000 alebo 40.000,-Eur spoločné pôžičky. Odvtedy ako sa predala nehnuteľnosť nevlastní žiadny nehnuteľný majetok, ani auto. S dcérou G. sa vidí každý druhý deň, s G. sa vidia menej. Z práce v K. Y. M. mu neboli vyplatené peniaze, ani ďalším pracovníkom. V dohode mal zapísanú len minimálnu mzdu. Pôvodne bolo dohodnuté od 900 do 1.200,-Eur s tým, že na zmluve bude napísaná minimálna mzda. Skúšal aj iné zamestnania, aby niečo zarobil, ale neúspešne. Matka jeho tretieho dieťaťa Š. K., X.. XX.X.XXXX je G. H. Y.. Vyživovací povinnosť súdom určenú nemá.

Svedkyňa A. E. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dlh na výživnom v súčasnosti predstavuje splatné výživné od januára 2016 do septembra 2016 po 1.800,-Eur na každé dieťa (pojednávanie dňa 4.10.2016 pozn.). Deti núdzou netrpia, jeť majú čo, ale samozrejme na krúžky a podobné záujmy peniaze sú potrebné. Niečo si boli nútené zarobiť brigádnicky, keď chceli nejaké veci navyše. Syn sa predtým venoval športovým aktivitám, momentálne nie sú na to peniaze. Dcéra toho času končí školu, je v maturitnom ročníku na gymnáziu, pripravujú stužkovú. Dcéra do mesiaca chodí na prehliadku k čeľustnému ortopédovi. Obžalovaný zaplatí výživné len keď mu hrozí posledná inštancia. Keď vypovedala na polícii, dlh bol 1.800,-Eur a dnes zaplatil 1.000,-Eur na G. a 1.000,-Eur na G.. Obžalovaný je zamestnaný u svojej družky vo O. P., R..K..S.. s minimálnou mzdou. Je šikovný, takže by si vedel zohnať aj lepšie platenú prácu. Podľa jej informácií na N.. F. v ich budove má prenajaté priestory lekáreň G.. H.. Takže si myslí, že finančné prostriedky majú. Po vyporiadaní BSM bola dohoda taká, že časť hypotekárneho úveru, ktorá bola použitá na rozvoj exmanželových firiem z kúpnej ceny, to sa hradilo z jeho polovice a ona si nerobila nárok na podiel v jeho firmách. To bolo vzájomná dohoda, obchodné podiely nechcela. Všetko si rozdelili na polovicu s tým, že z exmanželovej polovice sa uhradil úver, ktorý bol použitý na rozvoj firiem. Z toho dôvodu on obdržal nižšiu čiastku. Ona obdržala cca. 110 tis. Eur a obžalovaný okolo 70 tis. Eur. Ešte chce uviesť, že syn požiadal o študentskú pôžičku. Študuje na VŠ, tri roky je bakalárske štúdium a potom ešte dva roky. Čo sa týka platenia výživného, mali uzatvorenú dohodu, že aj keď občas s výživným meškal, dodatočne platby pouhrádzal. Vždy keď sa blížila 3-mesačná lehota snažil sa to doplatiť. Obžalovaný ide radšej na dovolenku, akoby mal zaplatiť výživné. Bolo aj obdobie, keď sa vyhrážal synovi G..

Svedok G. K. pred súdom vypovedal, že mu bolo zaplatené výživné až do mesiaca december 2015 a zrejme takisto bolo zaplatené i na sestru. Od januára 2016 mu neprišlo na účet nič. V poslednej dobe - v októbri prišla tá úhrada za obdobie od augusta do decembra 2015. Výživné nie je uhradené od januára 2016 doposiaľ. Chodí brigádovať a z toho musí financovať svoje záujmy, čiže svojou prácou to výživné doháňa. Otec sa vždy ozve, keď ide poslať peniaze a keď neposiela peniaze, hovorí, že nemá. Študuje Y. Ž., teraz 3. ročník bakalársky. Štipendium zatiaľ nemá. Náklady na mesiac sú - strava v škole, dochádzka t.j. cestovné, telefón, na začiatku semestra študijné pomôcky ako knihy, zošity a ďalšie bežné školské potreby. Na štandardné fungovanie v mesiaci ako študent potrebuje 300,-Eur. Okrem platenia výživného mu od otca v poslednej dobe nebolo prispievané. So znížením výživného na sumu 150,-Eur súhlasí, je aj predvolaný na pojednávanie.

Svedkyňa G. K. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že za obdobie od mesiaca august 2015 do dnešného dňa výživné od otca osobne nedostala. Peniaze väčšinou sú doručované matke. Koľko peňazí otec poslal nevie, ale za rok a mesiac nezaplatil, teda dlžné výživné by malo byť za 13 mesiacov, po 150,-Eur. Sem tam sa s otcom stretne. Ani od obdobia plnoletosti jej otec výživné doteraz nezaplatil. Ak nejaké výživné bolo platené, tak bolo zaplatené k rukám matky. Mimo výživného jej za to obdobie nič nedal. Počas posledného roku netrpela núdzou. Chodí stále do školy, teraz maturuje.

Na podklade listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný H.. Š. K. je otcom detí G. K.P., X.. XX.XX.XXXX C. G. K., X.. XX.X.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 12P/207/2011-45 zo dňa 13.2.2012 bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a A.. E. K., X.. XX.XX.XXXX a ich spoločné mal. deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Výživné zo strany otca (obžalovaného) bolo určené vo výške po 275,-Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku, so splatnosťou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky. Výživné bolo určené v rovnakej výške ako v predchádzajúcom rozsudku č.k. 12P/383/2010-22 zo dňa 7.3.2011, ktorým boli upravené rodičovské práva a povinnosti do rozvodu a výška výživného bola určená na základe súdom schválenej rodičovskej dohody. Dňa 25.7.2012 podal otec detí (obžalovaný) na tunajšom súde návrh na zníženie výživného, vedený pod sp. zn. 20P/221/2012, ktorým žiadal výživné znížiť na sumu po 100,-Eur mesačne na každé z mal. detí, počínajúc od 1. augusta 2012. Uznesením OS Martin č. k. 20P/221/2012-312 zo dňa 17.1.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/28/2014 zo dňa 7.4.2014, právoplatným dňa 20.5.2014 bolo nariadené predbežné opatrenie, podľa ktorého bola H.. Š. K. uložená povinnosť platiť znížené výživné, a to vo výške po 200,-Eur mesačne na každé z detí, počínajúc od 1.1.2014, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred. Predbežné opatrenie platilo až do rozhodnutia o veci samej - rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/221/2012-636 zo dňa 28.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2017, ktorým bolo výživné na G. K., X.. XX.XX.XXXX C. G. K., X.. XX.X.XXXX, znížené za obdobie od 25.7.2012 na výšku po 150,-Eur mesačne, splatné vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Podľa zhodných výpovedí obžalovaného a svedkov ako i predložených dokladov o platbách (čl. 194 - 195 spisu) bolo preukázané, že obžalovaný za celé obdobie od mesiaca august 2015 až do času vyhlásenia rozsudku t.j. vrátane mesiaca január 2017 zaplatil na účet syna G. K. a matky detí A.. E. K. (tzn. v prospech v tom čase maloletej dcéry G.) výživné v čiastkach po 1.000,-Eur, a to dňa 4.10.2016. Tieto platby sám označil ako výživné za mesiace 08/2015 až 12/2015. Dlžné výživné od augusta 2015 doposiaľ tzn. za 18 mesiacov potom predstavuje 1.700,-Eur na každé z detí : 2 x (18 mesiacov x 150,-Eur/ mesačne - 1.000,-Eur).

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný H.. Š. K. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený. Ide o trestný čin, ktorý má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu. Vyživovacia povinnosť obžalovaného vyplýva z ust. § 62 Zákona o rodine, v zmysle ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, ide v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. V danom prípade preto súd upravil skutkovú vetu pokiaľ ide o obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti za čas od mesiaca august roku 2015 až do mesiaca január roku 2017.

Vyživovacia povinnosť rodičov k plnoletým deťom stále trvá, nakoľko pokračujú v príprave na budúce povolanie - syn G. je študentom 3. ročníka denného bakalárskeho štúdia na R. O. Ž. N. Y. Ž. a dcéra G. navštevuje 4. triedu D. Y.. J.. V. Y. H.. Hoci súd pri posudzovaní otázky v akej výške je obžalovaný

schopný plniť vyživovaciu povinnosť v zásade nie je viazaný rozhodnutím, ktorým v rámci občianskeho súdneho konania bola určená výška výživného, na druhej strane musí vychádzať zo všetkých zákonných kritérií rozhodujúcich pre posudzovanie možností a schopností povinnej osoby plniť si vyživovaciu povinnosť, ktoré sú upravené Zákonom o rodine. Súd v tomto smere poukazuje najmä na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadla na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. V danom prípade súd vychádzal z výšky výživného určenej rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 20P/221/2012-636 zo dňa 28.11.2016, právoplatným dňa 25.1.2017, ktorým bolo výživné späť znížené na sumu po 150,-Eur mesačne na každé dieťa, a to od 25.7.2012.

Z výpovedí svedkyne A. E. K. - matky detí ako i G. C. G. K. vyplýva, že obžalovaný okrem vyššie uvádzaných platieb výživného po 1.000,-Eur, za celé obdobie od augusta roku 2015 až doposiaľ na výživné v prospech detí neprispieval žiadnym peňažným plnením, ale ani iným spôsobom. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu, po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach súd dospel k záveru, že obž. H. Š. K. neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovávať iného úmyselným konaním podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. O jeho úmyselnom konaní svedčia viaceré skutočnosti. Obžalovaný nepopieral, že skutočne za uvedené obdobie výživné neplatil, čo odôvodnil nedostatkom peňažných prostriedkov. Poukázal, že v období pred rozvodom manželstva sám navrhol výšku výživného pre deti G. C. G. po 275,-Eur mesačne, keďže vtedy to jeho finančná situácia dovoľovala. Neskôr v priebehu 2 rokov sa jeho finančná situácia radikálne zmenila a dňa XX.X.XXXX sa mu narodilo tretie dieťa Š. K., ktorého matkou je G. H. Y.. Na mal. Š. nie je súdom určené výživné. Z uvedených dôvodov si podal dňa 25.7.2012 na Okresný súd v Martine návrh na zníženie výživného na sumu po 100,-Eur mesačne. Na hlavnom pojednávaní sám vypovedal, že by mohol platiť výživné vo výške okolo 120 až 130,-Eur mesačne na každé dieťa. V celom rozhodujúcom období obžalovaný nebol evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie, poberateľ štátnych sociálnych dávok ani ako poberateľ dávok v hmotnej núdzi. Nebol posudzovaný ako osoba v hmotnej núdzi, či už z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov, taktiež nebol dlhodobo práceneschopný. V období od 1.9.2014 do 5.6.2015 bol zamestnancom R. M., R.K.S., Ž. - V.É., A. : XXXXXXXX a od 6.6.2015 bol zamestnancom v R. P., R.K.S., V., A. : XXXXXXXX na pozícii V. K., so sídlom Z. P. - F. Č. XXX/X, V. s dohodnutou mesačnou mzdou 456,-Eur. Dňa 30.9.2015 bola podpísaná dohoda o zmene pracovnej zmluvy, podľa ktorej došlo k zmene pracovného času na 20 hodín týždenne a mzdy na 228,-Eur mesačne od 1.10.2015. Jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti P., R.K.S., je pritom obžalovaný G. L. H. Y.. V čase od 15.2.2016 do 25.3.2016 bol obž. práceneschopný, pričom mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 185,90,-Eur. V uvedenom období obžalovaný absolvoval dobrovoľnú protialkoholickú liečbu v M. K. Y. Š. (č.l. 89 spisu). Podľa výpisu z obchodného registra je doposiaľ evidovaný ako konateľ a spoločník troch spoločností : W. G. J., R.K.S., A. : XXXXXXXX, R. R. V., N. F. Č. XXX/X; W. G. J. R., R.K.S., A. : XXXXXXXX, R. R. G. V., N. F. Č. XXX/X; W. R.K.S., A. : XXXXXXXX, R. R. H., N. F. Č. XX. Obžalovaný má od 19.1.2016 živnostenské oprávnenie v predmete podnikania K. C. H. R., miesto podnikania Č. C. XXXX/XX, V., A. : XXXXXXXX, ktoré má ale pozastavené od 1.4.2016 na dobu jedného roka do 1.4.2017. Od 16.9.2016 pracuje ako Y. J. Y. R. U.-H.Y., R.K.S., A. : XXXXXXXX, R. R. F. Č. XXX/X, V., s dohodnutou mzdou podľa pracovnej zmluvy 405,-Eur, čo zodpovedá minimálnej mzde. Jediným spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je H. Y..

Je potrebné poukázať, že obžalovaný už v čase určovania výživného na čas do rozvodu a po rozvode manželstva oficiálne pracoval iba za minimálnu mzdu, ako vyplýva z odôvodnenia predmetných rozhodnutí - v roku 2011 dosahoval priemerný čistý príjem 273,54,-Eur mesačne resp. 280,72,-Eur mesačne za rok 2012. Po vysporiadaní BSM spoločne s bývalou manželkou predali v januári 2013 dve nehnuteľnosti, pričom jemu bola vyplatená suma cca. 70.000,-Eur. Po vysporiadaní mu tiež zostali obchodné podiely v spoločnostiach s ručením obmedzeným. Obžalovaný bol v tom období zamestnaný vo vlastných spoločnostiach ako V. K. - Y. R. W. G. J. R., R.K.S.. od 1.1.2005 do 31.8.2012 a od 1.9.2012 v R. W. G. J., R.K.S., pričom tiež potvrdil, že následne previedol časť obchodného podielu v R. W. G. J.É. R., R.K.S. na G. H. Y.Ú.. Je pravdou, že tieto spoločnosti už za rok 2012 vykazovali daňovú stratu a od tej doby neboli ziskové. Práve z týchto dôvodov bolo pôvodne určené výživné vo výške po 275,-Eur mesačne znížené predbežným opatrením OS Martin č.k. 20P/221/2012-312 zo dňa 17.1.2014 na výšku po 200,-Eur mesačne a následne i meritórne rozsudkom č.k. 20P/221/2012-636 zo dňa 28.11.2016 na výšku po 150,-Eur mesačne. Platenie výživného v takejto výške podľa záveru súdu

zodpovedá možnostiam a schopnostiam obžalovaného, ktorý okrem zamestnania v riadnom pracovnom pomere vykonával i podnikateľskú činnosť, pričom doteraz pracoval len za minimálnu mzdu (a to dokonca i na skrátený pracovný čas) pre spoločnosti, ktoré patria jeho družke resp. jej rodinným príslušníkom. Pokiaľ obžalovanému už v priebehu roku 2012 bolo zrejmé, že v podnikaní nebude úspešný, mal nepochybne dostatočne dlhý čas k tomu, aby si našiel zamestnanie, zodpovedajúce jeho vzdelaniu a skúsenostiam a zabezpečil si tak dostatočný príjem, z ktorého by mohol plniť svoje vyživovacie povinnosti.

V zmysle § 76 ods. 1 Zákona o rodine sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Jedná sa o kogentné ustanovenie zákona. Ako je zrejmé z rozsudku OS Martin sp. zn. 3T/120/2013, obžalovaný si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil už od mesiaca február 2013, pričom do vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa dňa 16.6.2014 dlhoval na výživnom sumu najmenej 3.500,-Eur. V tom období vykonával nepravidelné úhrady výživného dňa 2.5.2014 v sume 2.100,-Eur, 23.4.2014 v sume 500,-Eur, 15.1.2013 v sume 150,-Eur, 1.2.2013 v sume 950,-Eur, 2.10.2013 v sume 550,-Eur, 9.4.2014 v sume 200,-Eur, 5.5.2014 v sume 250,-Eur, 28.5.2014 v sume 200,-Eur a 2.6.2014 v sume 200,-Eur. Spolu potom zaplatil 5.100,-Eur (na obidve deti). Ďalej ešte zaplatil dňa 23.10.2014 jednorazovo sumu 1.800,-Eur - 1.000,-Eur na G. K. a 800,-Eur na G. K. (č.l. 197 spisu sp. zn. 3T/120/2013) a dňa 3.7.2015 opäť jednorazovo sumu 1.800,-Eur - 1.000,-Eur na G. K. a 800,-Eur na G. K. (č.l. 106 spisu - výživné za obdobie od marca resp. apríla do júla roku 2015). Po prepočítaní zníženého výživného za obdobie február 2013 až júl 2015 bol obž. povinný zaplatiť spolu 9.000,-Eur na obidve deti : 2 x (30 mesiacov x 150,-Eur/mesačne), pričom podľa uvedených platieb sa jedná spolu o sumu 8.700,-Eur.

Obžalovaný napriek tomu, že sa od júla r. 2012 domáhal zníženia výživného na sumu po 100,-Eur mesačne, ani takéto platby mesačne neuhrádzal a platil len príležitostne, nepravidelne. K otázke započítania eventuálneho preplatku na výživnom obžalovaného za spätné obdobie od 25.7.2012 v prospech syna G. K. a nedoplatku, ktorý bol vyčíslený v tomto trestnom konaní, súd poukazuje, že v zmysle ust. § 76 ods. 2 Zákona o rodine proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou, okrem výživného pre maloleté deti, kde zákon započítanie nepripúšťa. Oprávnený G.Y. K. sa na otázku obhajkyne vyjadril, že by so započítaním súhlasil, ak by tam nejaký preplatok vznikol. Zároveň však uviedol, že ho obžalovaný s takýmto návrhom doposiaľ neoslovil. K žiadnej dohode o započítaní prípadných vzájomných pohľadávok ku dňu rozhodnutia súdu teda nedošlo. Podľa vyššie uvedeného prepočtu pritom preplatok na výživnom v prospech oprávneného G. K. za obdobie do augusta 2015 nevznikol. U oprávnenej G. K., ktorá nadobudla plnoletosť až v auguste roku 2016 započítanie do obdobia plnoletosti nie je možné.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Čo sa týka osoby páchatela súd mal preukázané, že obžalovaný H.. Š. K. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov celkovo päť záznamov, pričom v prípade prvých dvoch rozhodnutí (OS Košice 2 sp. zn. 7T/464/99 a OS Martin sp. zn. 13T/34/12) platí zákonná fikcia neodsúdenia. Odsúdený bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/120/2013 zo dňa 16.6.2014, právoplatným dňa 23.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/125/2014, a to na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/5/2016 zo dňa 8.2.2016, právoplatným dňa 19.4.2016, a to pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 roky. V rámci uloženého súhrnného trestu odňatia slobody bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušený výrok o treste v rozsudku OS Martin sp. zn. 3T/120/2013. Obžalovaný bol tiež uznaný za vinného trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 2T/41/2016 zo dňa 27.6.2016, právoplatným dňa 21.9.2016, a to

za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, za čo mu bolo podľa § 44 Tr. zákona upustené od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom sp. zn. 2T/5/2016. Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona, avšak na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona t.j. predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica základnej trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti v § 207 ods. 3 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. z jedného roka na dvadsaťosem mesiacov (výpočet z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). S prihliadnutím na okolnosti prípadu, po vyhodnotení osoby páchatela a možností jeho nápravy súd dospel k záveru, že na naplnenie účelu trestu bude nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom tento ukladal na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný a primeraný. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd ešte dodáva, že v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona neprichádzala do úvahy možnosť prípadného podmienečného odkladu výkonu trestu, nakoľko obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.